

Νεομάρτυρες, τα μυρίπνοα άνθη του χειμώνα της σκλαβιάς

/ [Πεμπτουσία](#)

Την ερχόμενη Κυριακή, μεθεπόμενη της Πεντηκοστής, η Εκκλησία μας τιμά μία σπουδαία χορεία Αγίων: Τους Νεομάρτυρες, τους μαρτυρήσαντες δηλαδή μετά την Άλωση της Κωνσταντινούπολης.

Μεγάλη η σημασία της Σύναξης των Νεομαρτύρων για την πίστη των Χριστιανών. Αρκεί να αναλογιστεί κανείς τα χρόνια που έδωσαν τη μαρτυρία τους για αυτήν. Χρόνια βαριά, σκοτεινά, με ένα ολόκληρο Γένος σε σκλαβιά και υποδούλωση. Με αμέτρητες θλίψεις των χριστιανών, με την καταπίεση αφόρητη πάνω τους. Εξευτελισμοί, ταπείνωση, αμάθεια, βαριά φορολογία, ένας ολόκληρος κόσμος να μην μπορεί να ανασάνει από τα δεινά της καθημερινότητας.

Και από την άλλη, η προσχώρηση στις τάξεις της θρησκείας του δυνάστη να παρουσιάζεται σαν ευκαιρία, που μπορεί ο ραγιάς να αδράξει οποιαδήποτε στιγμή. Να αλλαξοπιστήσει δηλαδή και να αλλάξει και τη ζωή του. Με μια απλή δήλωση να περάσει από την ανέχεια στην τρυφή.

Το ζήτημα της θρησκευτικής ετερότητας έριχνε βαριά τη σκιά του στους κόλπους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Ουσιαστικά, αυτό ήταν που διαφοροποιούσε τους κατοίκους της. Το βλέπουμε, εξάλλου, καθαρά στις περιπτώσεις εκείνων των Νεομαρτύρων, οι οποίοι σε κάποια στιγμή αδυναμίας ή επιπολαιότητας (π.χ. λόγω μέθης) ασπάστηκαν το Ισλάμ – και αργότερα βέβαια μετανόησαν και διακήρυξαν την πίστη τους στην πατρώα ευσέβεια, ώστε να μαρτυρήσουν. Οι αλλόδοξοι κατακτητές για κανένα λόγο δεν μπορούσαν να ανεχθούν την επιστροφή των μετανοησάντων στη διδασκαλία του Ιησού. Η έσχατη ποινή ήταν η μόνη ενδεδειγμένη.

Οι Νεομάρτυρες υπενθυμίζουν στις νεότερες εποχές αυτό που διακηρύσσουν και οι μάρτυρες της αρχαίας Εκκλησίας. Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια και το δικαίωμα της προσωπικής επιλογής είναι αδιαπραγμάτευτα και υπέρκεινται κάθε πρόσκαιρης απόλαυσης. Υψώνουν και οι ίδιοι το μικρό τους ανάστημα απέναντι σε μια πελώρια αυτοκρατορία, μη φειδόμενοι του αγαθού της ζωής τους και με το ήθος τους διδάσκουν τους συγκαιρινούς τους και τους επόμενους. Με τη στάση τους επιβεβαιώνουν ότι η αλήθεια δεν είναι ζήτημα αριθμητικών συσχετισμών ούτε κρατικής δύναμης. Μόνοι κατά κόσμο απέναντι στους διώκτες τους, ανυπομονούν να συναντήσουν τον «Εσταυρωμένο τους Έρωτα». Πολύ εύστοχα, ο όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης τούς παρομοιάζει με λουλούδια που άνθισαν καταμεσής του χειμώνα.

Αξίζει, κλείνοντας, να υπενθυμίσουμε στους αναγνώστες μας το Αφιέρωμα της «Πεμπτουσίας» στην ένδοξη τάξη των Νεομαρτύρων (<http://www.pemptousia.gr/category/πεμπτουσία/αφιέρωματα/νεομάρτυρες/>), όπου θα συναντήσουν τις ψυχωφελείς περιπτώσεις ανθρώπων απλών, καθημερινών, οι οποίοι στην πιο κρίσιμη στιγμή της ζωής τους δεν δίστασαν να ομολογήσουν, απέναντι σε φοβέρες και δελεαστικούς εκμαυλισμούς, την πλήρη αφοσίωσή τους στον Χριστό.